

1886-12-26

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Pompei

Arkivplacering:
Mappe 108 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

overgås af Sale Pompei 26/286.
*modtog 3 Janr
og besvarede 10. 5*
Kjære Onkel! I hvilket år dette
Brev når Dig ved jeg ikke, men det når
Dig nok ved det Lav, man siger "glade-
fest" nyt år og tak for det gamle" og
det skal dette brev sige Dig fra mit
gamle hjerte og fra Agnites med.
Nu skal jeg prøve at give Dig et indtryk
af vor juleaften her. Vi var lige kommet
hjem fra en herlig tur til Porten, som jeg
har fortælt en smule om i Brevet til Nils,
og Agnate fik akkurat tid til at hvile sig
en smule inden vi gik i arbejde med vore
sø forberedelser. En hel del havde vi gjort
i forvejen. Da vi endnu var i Napoli, kille
jeg en god håndfuld daddeler til at overrække
Agnate med, men da jeg glemte dem hele tiden i
min frakkelomme, og vi så på vej fra Porten
kom hårdt i bekneb for noget at putte i munden
den, måtte den overraskelse frem for tiden,
men godt gjorde den. Så gik det om at hente
en ny, men skönt vi krydsede Salerno igennem
på alle leder, for at finde noget til hinanden,
havde dog kun Agnate holdt med sig, og over-
raskelsen blev det mada smat med, for juletræet

ikke lade hende ene, hvorfor jeg stod fadder
til hele indkøbet, på endogså betalte det og
bar det hjem, det bestod i en god håndfuld
rosiner og en dult mandler, men begge blev
vi overraskede ved udenfor en butik at se
brune kager, dem købte vi så også nogle af
og de var dejlige. Vi hængte nogle gardiner op,
som vi i Palermo havde købt til vor lille
dagligstue hjemme, de gjorde hyggeligt i stue-
her, vi fik lange lys i stagerne og i den kamin,
dulte de vokstaber til en halv mus lys, som
vi satte på en liggende piniekvist,
det kom meget til at ligne et hule-
jinderin med lys på men det var et
meget godt juletræ aligevel, så
stillede vi vore fotografier af alle gode venner
på bordet, og så lidt madklokken. Da vi
havde spist og dertil drukket en halv flaske
"Lacrimae Christi" gik vi op og satte os i so-
faen og sang "kimer i klokken" ved kaminsten,
siden ved lys og juletræ "et barn er født i Betlehem"
"gülen haren glæde" og "et lille barn så lyttelig"
evangeliet gemte vi til næste dag, så læste vi
de breve der var kommet, gnaskede brune kager
og studenterhavre, Agnete gav mig en dejlig
stor stomp, jeg havde en ramme til en tegning

jeg i vinters gjorde af hendes families omkring
Lampen, og så gik vi nok glade i sang. Alle
gode vinders skål drak vi ved bordet, da
vi spiste. Den 28de. Hvordan mon Tante Ane
har det, jeg har hørt noget om, at Fæster har
så meget at gøre med at passe hende? - Nu
tager vi vist til Rom med det første, jeg har ikke
mere at gøre her, og nu må jeg se at holde sammen
på den tid der er tilbage, så vi kan blive på
et sted og få noget ordentligt ud af arbejdet.
Så går det mod nord, ja vi har allerede prøvet at
tage det første lille stykke mod nord, da vi tog
fra Rastum, men vi vil fortsætte det mere, når vi tager
det næste skridt. Vi glæder os begge særlig til
at komme hjem, til for alle sammen og til for
lille rede, vi håber såmænd tit om hvordan vi
skal indrette det, at vi gerne vil se gode venner,
men det gælder om at traktire dem så godt men ikke
billigt som muligt, at det til bliver de marsske
sammenkomster, hvor traktementet er i tarvelig-
hed; når vi blot må få held til at bede de rulle
sammen. Et af de selskaber vi glæder os mest
til, det er til når vi skal have vores kære ind-
viet, vi har alt flere gange arrangeret det så
nydeligt. Forresten vil vi ugrunden slet ikke
leve selskabeligt, det ligger ikke for os, og heller

ikke for vorpung. Men hjemme har vi slet ikke,
det er bare hjemglæde. - Når vejret er godt her,
så er her herligt; men det er rigtig nok temmelig
dårligt de fleste dage, og sommetider styrter
det vanded ned. Det er morsomt at se regnen
på Vesuv, den kan være så forskellig, når
vejret er godt, ser den dejlig ud, og her nede
på denne side af fjeldet danner den nye
lave hver aften forskellige glædende figurer,
nogle steder sluktes den, andre steder bryder
der ny frem. Forleden var en af drengene her
fra Albergøet en tur deroppe for at putte
100 soldi ind i 100 glædende stykker lave, for
siden, når de vare afkølede, at tage dem med
tilbage og i tiden løb at sælge dem for det
tredobbelte. Vi her truffet på to forskellige
par, som i vinterens løb vilde til Grefenland,
et par amerikanske venner og et ældre
tysk ægtepar, som nok stammede fra Hol-
land han var geolog og han kunde tale dansk,
dem led vi godt og giv var det at få lejlighed
til både at høre de første og de sidste betæn-
ke om rejsen. Men det krævede jo lidt i mig;
det kunne været sådan stift at tage med.
Så nu vel og glædeligt hilsen til Eder alle
fra Agnete og sin Jakob Skovgaard